

LOUIS-PHILIPPE F. ROUILLARD

PRECISE OF THE LAWS OF
ARMED CONFLICTS

Doktori értekezés tézisei

TÉMAVEZETŐ: PROF. DR. KOVÁCS PÉTER

Pázmány Péter Katolikus Egyetem
Jog- és Államtudományi Kar
Budapest, 2006

materiel de cours au *Institut für Volskrecht, Karl Franzens Universität, Graz*, available at www.kfunigraz.ac.at/vreww/deutsch/mitarbeiter/assignments.doc. (consulted 1 May, 2006).

6. Gasper, Brandie, “Examining the Use of Evidence Obtained under Torture: The Case of British Detainees May Test the Resolve of the European Convention in the Era of Terrorism”, (2005) 21 *American University International Law Review* 277, footnote 92.

7. Supervielle, Manuel E.F., “Islam, The Law of War, and the U.S. Soldier”, (2005) 21 *American University International Law Review* 191, footnote 78.

8. Frangi, Anwar, “The Intra-Nationalised Armed Conflict”, (2005) 1 (2) *Free Law Journal* 43, 44 footnote 4.

9. Gómez Sanchez, Francisco Fálcon, “Los Detenidos de Guantánamo”, (2005) 13 *Revista Iberoamericana de Filosofía, Política y Humanidades*, 1 footnote 10.

BEVEZETÉS

A *Precise of the Laws of Armed Conflicts* (Précis des lois des conflits armés) 2004.-ben lett kiadva miközben a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar Doktori Iskolájában, Prof. Dr. Kovács Péter - alkotmánybíró, és korábban a Nemzetközi Jogi Tanszék vezetője -, témevezetőm irányítása mellett részt vettem a PhD képzésben.

Ez a könyv jeleníti meg egyben a disszertációm, mert számtalan kutatással, jegyzeteléssel eltöltött órát képvisel, összefoglalva és letisztázva a jelenlegi jogszabályanyagot egy gyakorlati megközelítésben, de mégis figyelemmel és összeütköztetve a Genfi Egyezmények kötelezettségeit a nemzetközi humanitárius jog ismeretanyagán keresztül közvetítve.

Az eljárás során a 2006. július 5. napján megtartott műhelyvita során témavezetőm javaslatára eleve az Amerikai Egyesült Államokban, a IUNIVERS kiadónál 2004-ben megjelent azonos című monográfiámat mutattam be és ez került megvitatásra. Az ott elhangzott megjegyzéseket kritikákat figyelembe vettem és beépítettem. A disszertáció a Magyarországon szokásosnál terjedelmesebb voltát tehát az magyarázza, hogy egy kész könyvről van szó, amelyet a műhelyvita egyes pontokon még pontosítani, kiegészíteni javasolt.

A disszertációmban megpróbálom bemutatni az alkalmazandó jogszabályokat, akár csak a téves vitákat, melyek magukban hordják a félreértelmezését az alkalmazandó jognak, mint ilyen például a háborús bűnösök státusza. Az értekezés célja ugyanakkor az is, hogy elősegítse az alkalmazandó jogtudományt, valamint a jövőbeni fejlődések felé irányuljon.

A következő összefoglalóban engedjék meg, hogy részletezzem a tézisfüzetet: I. fejezetben a kutatás céljairól, II. fejezetben a kutatás forrásairól és módszereiről, III. fejezetben a kutatás eredményeiről és feldolgozás lehetőségeiről, valamint IV. fejezetben a kutatási témámhoz tartozó publikációkról fogok bővebb áttekintést adni.

6. “Anticipatory Self-Defence in Contemporary International Law”, (2004) 1(2) *Miskolc Journal of International Law* 104.
7. “The Statute of the Iraqi Special Tribunal”, (2004) 1(2) *Eastern European Humanitarian Law Journal* 1.
8. “The Combatant Status of the Guantanamo Detainees”, (2004)1(2) *Eastern European Human Rights Law Journal* 1.
9. “Le droit à l’intervention unilatérale pro-démocratique”, (2004) 1(1) *Eastern European Humanitarian Law Journal* 1.

CITATIONS OF MY WORK

1. Kirs, Eszter, “Louis-Philippe F. Rouillard: Precise of the Laws of Armed Conflicts”, (2006)3(1) *Miskolc Journal of International Law* 54.
2. Kovács, Krisztina, “A Terrorizmus Elleni Védekezés” (2005)2(3) *Debreceni Jogi Műhely* footnote 46, at http://www.law.klte.hu/jogimuhely/02_hun_index.htm. (consulted 1 May, 2006).
3. Wikipedia, “Caroline Affair” at http://www.en.wikipedia.org/wiki/Caroline_Affair. (consulted 1 May, 2006).
4. Glazier, Dave, utilisation de l’article “The Caroline Case” comme matériel de cours au *Center for National Security Law of the University of Virginia* (contact Dave Glazier at dwg4p@virginia.edu).
5. Pippan, Christian, “The Use of Force in International Law”,

IV.
PUBLICATIONS IN THE FIELD

BOOKS & BOOK SECTIONS

1. *Precise of the Laws of Armed Conflicts*, iUniverse Publishing, Lincoln (NE), 2004, 336 pages, ISBN 059533301X.
2. “Anticipatory Self-Defence in Contemporary International Law” in Kovács, Péter (ed.), *History in International Law*, Tome II, Collection Studia Iuris Gentium Miskolcensis, Bíbor Kiadó, Budapest, 2004, 364 pages, at 129-147, ISBN 963-9466-84-0

ARTICLES

1. “Le droit à l’intervention armée lors d’opérations d’aide humanitaire”, (2006) 2(1) *Free Law Journal* 205
2. “Misinterpreting the The Prohibition of Torture under International Law: The Office of Legal Counsel Memorandum”, (2005) 21(1) *American University International Law Review* 1
3. “Les normes de droit de la personne lors de situations d’exceptions” (2005) 2(2) *Eastern European Humanitarian Law Journal* 15.
4. “Canada’s Prevention and Repression of War Crimes”, (2005) 2(1) *Miskolc Journal of International* 43.
5. “Les conflits armés non-internationaux internationalisés”, (2005) 2(1) *Eastern European Humanitarian Law Journal* 56.

I.
A KUTATÁS CÉLJAI

A szakterület és a témaválasztását illetően, az hogy a nemzetközi humanitárius joggal foglalkozzam a múltamból, - amikor még a kanadai hadseregben szolgáltam tisztként, mivel már akkor érdekelték a fegyveres konfliktusok - és a gyakorlati tapasztalataimból, valamint az egyetemi tanulmányaimból származtatható.

Az érdeklődésem ezen téma iránt először akkor jelent meg, amikor fiatal tisztként tanították nekem « a Genfi Egyezményt ». Mivel többet akartam tudni erről, ezért utána olvasást követően rájöttem, hogy valójában « a Genfi Egyezmény » ahogy nevezték a hadseregben, több egyezményt és kiegészítő jegyzőkönyvet foglal magába. Mindez a humanitárius jogban alkalmazandó egyezmények, kiegészítő jegyzőkönyvek ismeretének hiányát bizonyította számomra.

Így idővel « belső szakértővé » váltam az ezredemben, hiszen éppen akkor folytattam a jogi tanulmányaimat. A jogi diploma megszerzésekor kiválasztottak hadvezetési tanulmányok elvégzésére a Kanadai Királyi Katonai Egyetemen. A tanulmányaim folytatása idején, már részt vettem egy új tanszék létrehozásában, amit azóta átneveztek « folytonos tanulmányok tanszékévé » (levelező képzési forma) ami tisztjeink oktatását célozta a Szomáliában történt békehelyreállító misszió bukását követően, ahol a fegyveres konfliktusok jogát nem vették figyelembe felfedve ezzel a tisztjeink nemzetközi humanitárius jog ismeretének hiányát (1996-ig, ahhoz hogy valaki tiszt lehessen csak középiskolai végzettség volt szükséges). Ekkor kérdeztem meg a parancsnokomat, hogy miért nem adunk nemzetközi humanitárius jogból egy képzést. A hivatalos válasz az az volt, hogy az újoncok tanulmányaiban megjelenő

fegyveres konfliktus jogának követelményrendszere elegendő. A kitartásomat követően, a parancsnokom elfogadta egy fakultatív kurzus létrehozását, hogy emeljük a tisztjeink ismeretanyagát. A szerepem mindebben, annyi volt, hogy az oktatás alkalmával katonákhoz fordultam és nem jogászokhoz, vagyis egy minimális jogi nyelvezetet megtartottam miközben fejlesztettem a jogi tudásomat.

Ezen indíttatást követően elkezdtem összegyűjteni és fejleszteni a már összegyűjtött jegyzeteimet e jogterületről, azért hogy franciául és angolul tanítsak a Kanadai Királyi Katonai Egyetemen Kingstonban, majd a nemzetvédelemi főparancsnokságon Ottawában, mind nappali képzés mellett levelezős képzés keretében a katonáinkat, akik ezt a tudást fel tudták használni a küldetéseik során a világ bármely részén.

Ezzel egyidőben, résztvettem a Kanadai Katonai Főügyészség speciális képzésében és a Jean-Pictet nemzetközi humanitárius jogi versenyen, ezt követően később a CICR kurzusain Svájcban, majd mindezt kiegészítettem a második ciklusban megszerezett diplomámmal emberi jogok témakörében az Ottawai Egyetemen, növelve az ismereteimet és lehetővé téve, hogy folytassam a kutatásaimat a PhD kézésesem kezdetéig 2003-ig.

Majd összegyűjtve ismereteimet, gyakorlati tapasztalatot és megfelelően jó akadémiai alapokat, összeszedtem valamennyi jegyzeteimet és elkezdtem a kutatómunkát mihelyt Magyarországra érkeztem és folytattam írásban az összerendezését a leírt jegyzeteimnek. Ekkor határoztam úgy, hogy mindebből egy könyvet írok. Miközben írtam, megpróbáltam a lehető legteljesebb jogi megközelítést adni ugyanakkor megpróbáltam egy egyszerűsített megközelítést azon a módon, hogy könnyedebbé tegyem a megértést a katonáink

idleness because I refuse to do nothing and this book is one little thing forward to further help us help one another.

számára, akik a gyakorlatban használják mindezt.

Célkitűzésem az volt, hogy egyéjtem a katonák teljes és világos megközelítését a magyarázó és skolasztikus megközelítést abból az okból, amiért a fegyveres konfliktusok törvényei fejlődtek, abból a célból, hogy világosan kommunikáljuk nem csak a betűjét, hanem főleg a szellemét is ezeknek a törvényeknek. Számomra ez az aspektus ennek a munkának a legfőbb része: nem csak kifejezni-leírni az alkalmazandó joganyagot, de elmagyarázni az eredetét és a fegyveres konfliktusok jogának tiszteletben tartásának módját, mégis anélkül hogy mindenhol a pontos jogi szabályozást behivatkoznánk. Ez az egyensúly amit megpróbáltam elérni a használat könnyedsége és a skolasztikus szigorúság között.

De ezek a célkitűzések egy pontos céltól függtek: ameddig a konfliktusok kegyetlenek, hiszem, hogy a képzés a kulcs, hogy csökkentjük a kegyetlenkedéseket és megakadályozzuk a bűncselekmények elkövetését. És hiszem, hogy a képzés problematikája - nevezetesen a katonai képzésé - az a célszerűségben van, hiszen ők azok, akiknek a nemzetközi humanitárius jogot kell alkalmazni, amit egy kombinált oktatás keretében kapnak meg, melyben a jogi oktatás és a gyakorlatban történő megvalósulás szerepe is fontos. A célom tehát összehozni ezeket a szükségleteket abból a célból, hogy biztosítsuk a nemzetközi humanitárius jog teljes mechanizmusának legvilágosabb megértését.

Az egyértelmű, hogy a siker nem garantált, de minden helyzetben, amikor egy élet megmenekült, mert egy katona megértette a szerepét mint az erőszak irányítója, és a fegyveres konfliktusok joga által előre jelzett határokat, akkor a nemzetközi humanitárius jog győzelméről beszélhetünk.

and armed conflicts.

I conclude my book with another contribution that relates to the need to understand both the macro and micro-social causes that are responsible for the violation of international humanitarian law, bringing a holistic approach of the requirement to understand the psychology that brings a social entity to use armed force and the educational aspects that can bring tangible results in order to either prevent or, at least, reduce their negative impacts. Notably, I present the theory of the 'fight for food' in the context of a 'perspective of survival'. These ideas are not my own, but I adapt them to explain the context creating armed conflicts and thereby proposing manners by which to join together psychology with a more aggressive approach toward transforming international humanitarian law into a pro-active legal regimes ; denoting trends of future conflicts and their challenges. In this way, I aim at contributing to creating a movement whereby there would be a retaking of the initiative for international humanitarian law, since this initiative appears to me as having fallen into the hands of those who oppose the codification of its rules.

If a criticism of this work is made, it one of its easiest angle of attack is clearly that I have filled it with a clear ideology whereby humanity as a value and humanism as a philosophy prevails. Opposition to this approach is warranted by those who do not share it. But I would have never have written this book without it and while I will accept challenges to this approach, I would never accept it to be otherwise.

All it takes for evil to win is for good men to do nothing. I have written this book due to my experience on the ground, due to my belonging to the brotherhood of war and to my legal training. Even with my bad leg, I would again go tomorrow to prevent

III.

RESULTS OF THE RESEARCH AND POSSIBILITIES OF APPLICATION

Clearly, a book aiming at establishing the state of applicable law cannot be done under the usual pattern of ‘thesis-hypothesis-synthesis’ in order to try to confirm or infirm a basic proposition. Instead, it aims at creating an instruction mechanism that is both juridical and practical.

However, this does not preclude it from contributing to the legal science. This is confirmed in part by the acquisition of the book by some libraries with serious engagement in international humanitarian law, such as the University of Montreal and the Peace Palace Library in the Netherlands. Also, the notions of the book have been largely adopted by the Royal Military College of Canada.

Further to this, I bring two major interpretations in the field, apart from a general contribution to the general knowledge of international humanitarian law.

Firstly, in the case of anticipatory self-defense, I bring a conclusion of the existence of this doctrine under international law, despite this existence remaining arguable, but also conclude that no cases brought forth since the original case of the Caroline Affair meets the stringent requirements established. I therefore restate the yardstick, by which an explicit recognition of this doctrine may be accepted, but also the criteria that must be met to fill its requirements.

Secondly, I conclude on the status of prisoner of war and its interpretation in the matter of terrorism, internal disturbances

II.

KUTATÁS MÓDSZEREI, FORRÁSAI

Természetesen a munkám nem lehet a remények és panaszok gyűjteménye, mert ebben az esetben ez nem csak hogy nem lenne hatékony, de ellenkező hatást eredményezne. Egy katona azt szeretné tudni, hogy miért és hogyan kell valamit tennie. Ez a módszertan tehát magától adódik.

Először is a módszertan hatással van a kutatás színvonalára, mégpeddig úgy, hogy megértesse a nemzetközi humanitárius jog fejlődésének állomásait majd összehasonlítsa azokat. Ezen a címen, a kutatás nem célozta szükségszerűen a másodlagos források tanának összehasonlító elemzését, sokkal inkább az elsődleges forrásokét, vagyis hogy együtt legyenek a forrásként szolgáló egyezmények, melyek a nemzetközi humanitárius jogot és a fegyveres konfliktusok jogát alkotják, miközben elválasztva az első fogalmát, ami személyek védelmét célozza konfliktusok idejére, összehasonlítva a másodikkal, ami a jogszerű és nem jogszerű harcosok/kombattánsok módszereivel és eszközeivel foglalkozik.

Ez tehát a különböző szerződések (les Conventions de la Haye, les Conventions de Genève, de ugyanúgy a szakértői véleményeknek hangot adó Manuels d’Oxford) és politikai-jogi eszközök és az összehasonlításuk kitartó tanulmányozása, az amiből kiindultam, hogy bebizonyítsam a nemzetközi humanitárius jog védelmi rendszerének létezését, alapjait, a fejlődését, és napjainkban történő alkalmazását.

Következésképpen, hogy sokkal egyszerűbbé tegyem a megértést, de ugyanakkor követve a jogi logikát 13 fejezetre osztottam a könyvet, kezdve először is a fegyveres konfliktusok törvényeinek fejlődésével, mely kapcsolatban áll a jus ad bellum

fejlődésével, aztán ideértve a jus in belloval kapcsolatos multbeli próbálkozásokat. Ugyanitt foglalkozom a jelenleg vita tárgyát képező már kifejtett önvédelem doktrínájával, mely szemben áll a gyakorlattal és az opinio juris-sal, még ha érv is szolgálhat a létezésére.

Ezen a ponton a nemzetközi humanitárius jog legfontosabb elemére helyezem a hangsúlyt: a fegyveres konfliktusokban résztvevő személyek védelmére. A második, harmadik fejezetben csak a kombattánsok és nem kombattánsok koncepcióját fejtem ki a háborús bűnösök, vagy a védett személyek és a jogaik, valamint a státuszukhoz tartozó kötelezettségeik prizmáján keresztül.

Ezt követően a 4 és 5. fejezetekben különbséget teszek jogszerű és jogszerűtlen katonai célok között a kötelezettségekhez kapcsolódó tulajdon fogalmán keresztül. Ide értve a javakat és épületeket, mint biztonsági zónákat melyek – jó lehet elvonatkoztatva – a gyakorlatban meghatározott földrajzi határokat adják.

Ezt követően a 6. és 7. fejezetekben a fegyverek és a megengedett harci módszerekkel, korlátaival és tilalmakkal foglalkozom. Ideértve a szükséges, velejáró károkozás tilalmán alapuló elveket, és bemutatom a kanadai megközelítést a korlátozással és a jelenlegi 4. fejezethez kapcsolódó kötelezettségek az elnyomás bűncselekményével kapcsolatban.

Bemutatom, hogy a különböző rendszerek, hogyan működnek különböző országokban. Ezen a ponton hangsúlyozom a megértés különleges fontosságát a fegyveres konfliktusok törvényeinek fejlődésén keresztül, illetve egy vita bemutatásán keresztül, ami ugyanolyan régi mint az alapelvek sajátmaguk. Pontosítani kell, hogy vannak a fejlődésnek különböző

On this note, I bring about a conclusion to my book in explaining why the laws of armed conflicts are often breached and offering solution to partially help in their respect. I explain these in terms of human nature, macro-social and micro-social conditions and try to convey a final message to those interested in the laws of armed conflicts: that despite the complexity of the legal regimes, the beast of the human nature and the direness of a situation, human being have been blessed with the notions of 'free choice' and 'conscience'. And when these are followed in relation to the core values given by one's family, it is rare that a wrong judgment is made.

Sense of values may be pervaded by manipulations and lies. Exhortations to breach social and personal values may win over long-time exposition or due to traumatic events, but in the end it is clear that the core values of all major religions rest on compassion, understanding and tolerance. When one follows one's true core value, he or she can rest assure that without the full knowledge of the law, they will act lawfully.

állomásai, melyek szerint az ország mely nemzetközi kötelezettségnek veti alá magát vagy melyek azok az országok, amelyek mégis alávetik magukat az erga omnes-nek vagy a ius cogensnek. Ez az a pont, ahol a különbségtétel a fegyverek és a háborús eszközök között fontossá válik, hogy megértsük a problematikus kérdéseket, mint ilyen például a nukleáris fegyverek használata.

Ezekbe a szabályanyagokba építve, melyek minden fegyveres konfliktusban alkalmazandók, ide egy különleges részt csatolok a 8. fejezetben, a tengeri és légi hadműveletek szabályanyagát, még hozzá a sajátságosságukon keresztül tekintve. A tengeri jog önmagában komplex, a 2. Genfi Egyezmény fogalmi rendszerére építke, de csakis a San Remo-i Kézikönyvvel kapcsolatban, ami teljesebben meghatározza az alkalmazandó jog skáláját.

A 9. fejezetben azon alkalmazandó szabályok rendszerét mutatom be, amelyek speciális esetekre alkalmazandók, mint a gyerekkorú katonák, zsoldosok, akárcsak a kémek, az árulók és az illegális harcosok esteit tekintve.

A 10. fejezetben, a nem nemzetközi fegyveres konfliktusok fogalmának fejlődését mutatom be és a teljes szabályanyagot, a legaktuálisabban alkalmazandóakat, azért hogy elmagyarázzam a nem respektálható eseteket. Fontos rámutatni, hogy a kanadai katonai képzésben ezen a típusú konfliktusok oktatása, létezésük elismerése tiltott volt a számomra a kanadai hadsereg által, hiszen a külügy és védelmi minisztérium hivatalos álláspontja szerint ezek a konfliktusok nem léteztek, mivel ezek belső konfliktusok voltak. Én tehát túlléptem ezeken a direktívákon azért, hogy mégis ezt a kérdést feltegyem az óráimon azután, majd ugyanezen elgondolást követtem a téma fejlesztésével a könyvemben is. Azért, mert világossá vált számomra, hogy a

többi bármely más konfliktusból a nem nemzetközi fegyveres konfliktusok azok, amelyek kihívást jelentenek, még hozzá a legnehezebb kihívást az alkalmazandó jogszabályokban és amit figyelembe kellene venni, mint az oktatás prioritása.

Ezen a ponton megbontom a a fegyveres konfliktusok jogának hagyományos oktatási formáját, azzal, hogy a 11 és 12. fejezetekben bemutatom a jog kiterjedésének egy előzetes látásmódját, mely a csapatok tagjaiban merül fel olyan konfliktusok közepette, melyben a nem nemzetközi és nemzetközi fegyveres konfliktusok jellemzői összekeverednek.

A 11. fejezetben, a fegyveres konfliktusok újabb szabályanyagával foglalkozom, ideértve a jelenlegi fejlődéseket és a szükséges kötelezettségeket a jövő csataterivel kapcsolatban. A 12. fejezetben rámutatok egy részre, mely a fegyveres konfliktus fogalma és a terrorizmus fogalma között található, felhasználva az iraki, afganisztáni példákat, majd kapcsolatukat az Al-Quaedával azért, hogy mindezt egységesen mutassam be a nemzetközi humanitárius jog és a nemzetközi emberi jogi alapvető fogalmain keresztül. Ezen két jogterület egyesítése létrehoz egy egységes hatáskört ami a nemzetközi büntető bíróság létrehozásának küzdelmében is megnyilvánult, mindezt összehasonlítva az ad hoc bíróságokkal, nevezetesen az iraki speciális bíróság alapokmányával.

Ezekben a fejezetekben végeztem klasszikus jellegű kutatásokat, abban az értelemben, hogy itt kapcsolom össze a doktrína « összeolvadását » ez több mint a szerződések értelmezése azáltal, hogy az olvasó lelkiismereti meggyőződésére is hivatkozva jelenítem meg a nemzetközi humanitárius jog lényét és annak jövőbeli kihívásait. Különösen nagy hangsúlyt fektetek annak megértésének szükségességére, hogy a nemzetközi humanitárius jog visszaható jog: a szabályanyaga mindig éppen aktuális

It is from there that I tried to break ground in Chapter 11 and 12 with the traditional view of the LOAC and bring about an exploratory view of the expansion of the law as well as debate the current problems facing troops in battles in diffuse situations where a mix of international and non-international armed conflicts are brought about under an geographic theatre of operations, with all the ensuing and arising problems.

This is why Chapter 11 is entitled The New Laws of Armed Conflict, due to progress recently made but also with a view for future battleground, which will come about regardless of the time-line attached to it.

Nonetheless, I attach myself to the present in Chapter 12 in breaching the subject of International Terrorism and Armed Conflicts resulting from, being extended with, or used in conjunction to an armed conflict. I use the examples of Iraq and, mostly, Afghanistan and its links to Al-Quaeda to bring about an all-encompassing jurisdiction of international humanitarian law and the most fundamental notions of human rights in the concentrating lenses of the International Criminal Court while comparing this with ad hoc tribunal, notably the Statute of the Iraqi Special Tribunal.

It is in these Chapters that my research reverts to a more 'classic' approach, in the sense that I join here the opinion of experts from the doctrine in a manner that makes the questions of future challenges penetrate the mind of the reader. I place particular emphasis on the need to understand that international humanitarian law is foremost reactive: it is always establish in relation to the catastrophes of the last conflict. I therefore try to pose the questions of the existing and future challenges and force the reader to adopt an anticipatory attitude to eventual solutions.

use of nuclear weapons.

Building on these rules, which apply to all settings of warfare, I move to naval and air operations due to the peculiarities of their own rules in Chapter 8. Maritime law remaining a most profound and wide field of law on its own, I therefore build on the notion of the Second Geneva Convention, but only through its relation of the San Remo Manual which most completely define the full range of applicable law.

In Chapter 9, I give direction of the applicable law concerning what are deemed the special cases of children-soldiers and mercenaries, as well as spies, traitors and indeed 'illegal combatant'.

In Chapter 10, I move to the notion of non-international armed conflict and try to present the most comprehensive rules applicable as well as explaining the causes of the non-respect of the laws of armed conflicts in such context. It is important to specify that the particular teaching on this type of conflict had been previously interdicted to me by the authorities in the Canadian Forces as this reflected the official position of the Ministry of Foreign Affairs and of the Department of National Defense that such conflict did not exist because they were internal affair.

In defiance to orders, I had introduced notions relating to these in my course and when I wrote this book I decided to expand upon it as it was clear that more than any other type of conflicts, it is non-international armed conflicts that present the most difficult challenge in the applicable of law and should be regarded most pressing in the teaching of its applicable rules - however few they might be.

konfliktusok katasztrófáit követően van alakítva. Itt szeretném megtenni az első lépéseket, melyek az olvasót arra készítik, hogy gondoljon a felmerülő problémákra és ugyanígy a megelőző megoldások javasolására.

Végül, a 13. fejezetben kifejtem, amiért a fegyveres konfliktusok joga gyakran bosszantó és javasolok megoldásokat azok tekintetében. Miközben kitérek az emberi természethez kapcsolódó esetekre, azok makroszociális és mikroszociális feltételei között, ezáltal egy végső üzenetet próbálok meg közvetíteni azoknak, akik a fegyveres konfliktusok törvényei iránt érdeklődnek: a jogrendszer komplexitása, az emberi természet, a szituáció nehézsége ellenére, a választás szabadsága rendelkezésünkre áll, akárcsak a gondolkodás szabadsága. Amikor mindezt követi az olvasó, a családja által adott értékekkel áll kapcsolatban, ezért ritka, hogy egy rossz ítélet szülessen. Ezek üzenete lehet deformált, manipulációk és hazugságok (terrorizmus) által. Ezek azok a szónoklatok, melyek összetörik a személyben rejlő szociális és személyes értékeket, melyek eredményre vezethetnek hosszútávon traumatikus tények hatására. Am végül világossá válik, hogy minden vallás alapvető értéke a megértésen, megbocsátáson és a tolerancián nyugszik. Amikor a valós értékeinket követjük akkor biztosított, hogy ezek a teljes joganyag ismerete nélkül is egy legális viselkedéshez vezetnek.

attempt to extend the doctrine of anticipatory self-defense which, I argued, runs counter to establish *opinio juris* and state practice, even if an argument can be made for its existence.

From this point, I take on the central point of the law: the protection of persons in armed conflicts. In Chapters 2 and 3, I deal solely with the concepts of combatants and non-combatants, through the prism of prisoner of war or protected persons and the rights and obligations attached to these status.

I then move in Chapter 4 and 5 to differentiate legal and illegal military objective through the notions of obligations relative to property. This includes as much good and buildings as concepts such as 'safety zones' which, while abstract at first, are given definite geographical boundaries in practice.

From this I enter into Chapters 6 and 7 to the notions of permitted, limited and prohibited weapons. Through it, I also attempt to explain the guiding principles of preventing collateral damages and then demonstrate Canada's approach in prevention and repression of breach of the obligations met in these four previous chapters. I further continue with the dualism of the limited/prohibited weapons categories as different regimes apply to different countries. This point is of particular importance to understand that the progress of laws of armed conflicts, in a debate as old as its founding principles themselves, it must be made clear that there are different stages of development depending on which country has submitted itself to which international obligation, or to which it is nonetheless subjected to its *erga omnes* or *jus cogens* status.

It is at this point that the differentiation between weapons and means of warfare comes most handy to comprehend problematic area of the laws of armed conflicts, one of which is clearly the

II.

METHODS AND SOURCES OF RESEARCH

This work had to be more than a pleading and a collection of intentions passed to the readers. This would have been not only inefficient, but also counter-productive. Soldiers desire to know what, how and why they must do something. A methodology for writing with this in mind had to impose itself.

First, it did so at the research level in a manner to pass the understanding of the progressive development of international humanitarian law. For this, it is not an analysis of the secondary source from the doctrine that was the focus, but rather the treaties as primary sources, encompassing all conventional sources that pertain to international humanitarian law and the laws of armed conflicts as such. A clear distinction is made from the start to separate the first, which aims at protecting individuals, from the second, which concerns licit and illicit methods and means of warfare.

It is therefore in the reading of the applicable treaties (Hague Conventions, Geneva Conventions, but also experts' opinions such as the Oxford Manual) and political and juridical instruments (Moscow Declaration of August 8, 1943) and their comparison that I proceeded to put down the bases of the existence of the protection regime of international humanitarian law.

Therefore, to render comprehension easier but the legal content completed, I decided to separate the book in 13 chapters, starting logically with the evolution of the laws of armed conflicts, relating mostly to the *Jus ad Bello*, and include within not only the past history of *Jus in Bellum*, but also the current debate of

III.

KUTATÁS EREDMÉNYEI ÉS LEHETŐSÉGEI

Természetesen, a könyv célja, hogy összeállítsam az alkalmazandó joganyagot, mely alkalmazható és nehéz lehet tézis-hipotézis-szintézis klasszikus típusának megfigyelésére alá helyezni, abból a célból, hogy megerősítsük, vagy elgyengítsünk egy alapvető megoldást. A könyv célja egy jogi és gyakorlati jellegű segítő mechanizmus kialakítása.

Ez nem zárja ki egy bizonyos hozzájárulást a tudományhoz, ami több tekintetben is használható. Először is a könyvemhez történő hosszas anyaggyűjtés több egyetem könyvtárában, komoly érdeklődésemet jeleníti meg a nemzetközi humanitárius jog oktatása iránt. Örömmre, a könyv fogalmai teljes mértékben átvételre kerültek a Kanadai Királyi Katonai Akadémia által.

Mi több két értelmezést is felhasználtam a könyvben talán fejlesztve a tudományt két különleges területen. Először is a jogos önvédelem esetén arra a konklúzára jutottam, hogy a doktrína létezik a nemzetközi közjogban, de a létezése ellenére vitatható és összegzésképpen arra az álláspontra jutottam, hogy nincs még egy olyan eset az eredeti Carolina eset óta, ami a doktrína valamennyi kritériumának megfelelné. Természetesen rátérek a doktrína kritériumainak ismertetésére és ismételten hangsúlyozom, hogy nehéz ezeknek a szigorú kritériumoknak megfelelni.

Majd, itt ismertetem a háborús bűnösök helyzetét és a rájuk vonatkozó szabályanyag alkalmazását a terrorizmus, feszültségek, belső viszályok és fegyveres konfliktusok között.

Végül, a mikro- és makro társadalmi okokkal foglalkozok,

melyek felelősek a nemzetközi humanitárius jogsértésért. Valamint a fegyveres konfliktusok általános megértését, a pszichológián keresztül vázolom, ami a fegyveres erő használatához vezet egy szociális csoport által. Álláspontom szerint az oktatás magában hordhatja a kézzelfogható megoldásokat hogy véget vessünk a fegyveres konfliktusoknak vagy legalábbis lecsökkentsük a negatív hatásait. Nevezetesen, itt mutatom be az « élelemért folytatott küzdelmet » egy túlélési perspektíva fényében. Ezek a feltevések nem tőlem származnak, de én is egyetértek velük az erőszak okainak összefüggésében azért, hogy segítsen ajánlani eszközöket, melyekkel csökkenthetjük az erőszak esélyét, figyelembe véve az emberi pszichológiát és egyszersmind átigazítva a humanitárius nemzetközi jogot napjaink reaktív jogából pro-aktívvá, előrelátva a jövő konfliktusait és kihívásait. Ebben az értelemben, egy kezdeményezés újjáélesztésének létrehozása a céloom a nemzetközi humanitárius jogban, kezdeményezése, mely nekem úgy tűnik elbukott azokban a kezekben, melyek a nemzetközi humanitárius jog szabályanyagának általánosítását végezték.

A munkámat először is azért érheti kritika, mert az ideológiája tisztán humanista. Ennek a megközelítésnek a lehetősége azok által justifikált, akik nem osztják ezt az ideológiai megközelítést. De az biztos, hogy soha nem írtam volna ezt a könyvet enélkül az ideológia nélkül, és amíg elfogadom ezen megközelítés kihívásait, soha nem fogadnám el az eszme és a fegyveres konfliktusok jogának betű szerint értelmezését másként, mint ezen ideológia fényében.

Az ok teljesen nyilvánvaló : minden ami szükséges ahhoz, hogy a rossz nyerjen, az nem más, mint a jószándékú emberek tétlensége. Ezt a könyvet saját gyakorlati tapasztalaim alapján is írtam, melyhez a jogi tanulmányaimra és más speciális

understood his role as manager of violence and the limits expected of him through laws of armed conflicts, I will have prevented evil - just that time.

Still, and evidently, my work could not have been a collection of hopes and pleadings. This would have been not only ineffective but even counter-productive as a soldier desires to know why and how he must do something.

increase my knowledge.

But as I left the Canadian Forces in 2003 after sustaining injuries while deployed in Bosnia, I decided to revert to my legal training in order to re-orient my career towards law.

Since my interests in military affairs remains, it was normal for me to pursue my previous interests. I therefore turned to my course notes and brought them about together in a more comprehensive and legalistic approach while aiming to retain the simplifying approach necessary for comprehension by military members who concerned with time and precision.

My aims were therefore to ring together both the clear and comprehensive approach of the soldier with the explanatory and scholastic explanation of the reason why the laws of armed conflicts has evolved to attain the status it has today and to clearly communicate not only its letter, but most importantly its spirit.

This, to me, is perhaps the most important aspect of this work: not only to state the Conventions but to explain the origins of some particular decisions and explain how to respect the laws of armed conflicts even without knowing the precise legal rule.

It is this balance that I tried to strike between ease of use and scholastic comprehension that explains the aims I tried to meet in applying my method of writing.

These aims were all subordinated to one: while conflicts, humans and indeed the world can be cruel, I believe that education is the key to reduce suffering and prevent evil. I surely will not function in every case.

For every situation where one life was saved because a soldier

tanulmányaimra is építtem. Ha a fegyveres konfliktusok jogának humanitárius elveinek fizikai védelmének kapacitás már nem olyan mint volt, a filozófiai védelme csak erősödött a gyakorlatban szerzett tapasztalataim és az összegyűjtött ismeretanyagon keresztül. Ezek azok az ismeretek, melyeket megkísérlek átadni a könyvemen keresztül.

Regiment highlighted the lack of knowledge of the requirements of the laws and the lack of education of our officers (which up to 1996 only required high-school as academic qualifications to be commissioned by Her Majesty as officers).

Working as an academic counselor and later as Staff Officer responsible for all the undergraduate studies, I asked my commander why we were not teaching the laws of armed conflicts, even as an optional course, much less as a mandatory one.

The answer was that the formation given in recruit courses on the requirement of the laws of armed conflict was deemed sufficient, but that indeed as an optional course it might have an interest.

I therefore brushed up on my previous knowledge of the conventions and started researching the treaties, the historical examples and the work of renowned scholars. But as my role was to address soldiers and not jurists, I tried to keep the legal language to a minimum and commenced accumulating my own reading of the Geneva Conventions, Additional Protocols and previous instruments.

Hence I started accumulating notes in order to teach the Laws of Armed Conflicts in French and English at the Royal military College of Canada in Kingston, then at the National Defense Headquarter in Ottawa and further by correspondence across the world for our service members deployed on missions across the world.

The aim of my teaching was at first to communicate the do(s) and don't(s) of acceptable behavior on the battlefield. Meanwhile, I pursued a LL.M. In Human Rights Law, which in truth continued my training on the laws of armed conflicts and

I.
AIMS OF MY RESEARCH

It has always been my desire as a serving soldier and as a private individual, that the profession of arms always meet the highest standard of conduct in what is the most violent and yet most honorable profession : the Brotherhood of War. While its members resolve the conflicts of their peoples, nations or countries on the battlefield, they should be able to do so in the knowledge that honor will always prevail and that the necessity of inflicting harm will not over-ride the basic principles of our humanity.

As I first started to get interested in the laws of armed conflicts, I was introduced to the Geneva Conventions by the Canadian Forces as a candidate officer. Not without irony, they were not referred to as 'Conventions', but as the Geneva 'Convention'. The use of the singular signal immediately the lack of knowledge of what the laws of armed conflicts consists of and the truth is that even in most professional Western armed forces the working level of the laws is abysmal.

I became an 'in-house' expert in my Regiment because I was also taking my law degree and therefore saw this as an opportunity of research for my legal development while profiting my comrades in arms.

As I completed my degree, I was selected to attend the Royal Military College of Canada for a Master Degree in War Studies. Doing so, I participate at the elaboration of a new department, then named The Office of Continuing Studies, which aims was to further educate our officers after the most sad debacle of the Somalia Peacemaking/Peacekeeping mission where the non-respect of the laws of armed conflicts by the Canadian Airborne

IV.
PUBLIKÁCIÓK

KÖNYVEK & KÖNZYV RESZEK

1. *Precise of the Laws of Armed Conflicts*, iUniverse Publishing, Lincoln (NE), 2004, 336, ISBN 059533301X.
2. “Anticipatory Self-Defence in Contemporary International Law” in Kovács, Péter (ed.), *History in International Law*, Tome II, Collection Studia Iuris Gentium Miskolcinsensia, Bíbor Kiadó, Budapest, 2004, 364 , 129-147, ISBN 963-9466-84-0

CIKKEK

1. “Le droit à l’intervention armée lors d’opérations d’aide humanitaire”, (2006) 2(1) *Free Law Journal* 205
2. “Misinterpreting the The Prohibition of Torture under International Law: The Office of Legal Counsel Memorandum”, (2005) 21(1) *American University International Law Review* 1
3. “Les normes de droit de la personne lors de situations d’exceptions” (2005) 2(2) *Eastern European Humanitarian Law Journal* 15.
4. “Canada’s Prevention and Repression of War Crimes”, (2005) 2(1) *Miskolc Journal of International* 43.
5. “Les conflits armés non-internationaux internationalisés”, (2005) 2(1) *Eastern European Humanitarian Law Journal* 56.

6. “Anticipatory Self-Defence in Contemporary International Law”, (2004) 1(2) *Miskolc Journal of International Law* 104.

7. “The Statute of the Iraqi Special Tribunal”, (2004) 1(2) *Eastern European Humanitarian Law Journal* 1.

8. “The Combatant Status of the Guantanamo Detainees”, (2004)1(2) *Eastern European Human Rights Law Journal* 1.

9. “Le droit à l’intervention unilatérale pro-démocratique”, (2004) 1(1) *Eastern European Humanitarian Law Journal* 1.

MÁS SZERZŐK ÁLTAL FELHASZNÁLT CIKKEIM

1. Kirs, Eszter, “Louis-Philippe F. Rouillard: Precise of the Laws of Armed Conflicts”, (2006)3(1) *Miskolc Journal of International Law* 54.

2. Kovács, Krisztina, “A Terrorizmus Elleni Védekezés” (2005)2(3) *Debreceni Jogi Műhely* note de bas de page 46, at http://www.law.klte.hu/jogimuhely/02_hun_index.htm. (2006. május 1. napjá szerinti állapot).

3. Wikipedia, “Caroline Affair” at http://www.en.wikipedia.org/wiki/Caroline_Affair. (2006. május 1. napjá szerinti állapot).

4. Glazier, Dave, utilisation de l’article “The Caroline Case” comme matériel de cours au *Center for National Security Law of the University of Virginia* (hivjon Dave Glazier: dwg4p@virginia.edu).

5. Pippan, Christian, “The Use of Force in International Law”,

INTRODUCTION

The *Precise of the Laws of Armed Conflicts* is a book published at the end of 2004 while working on the credit requirements of my doctoral program at Pázmány Péter Katolikus Egyetem under the directorship of my supervisor, Judge, Pr. (Hab.) Kovács Péter, previously Head of the Department of International Law.

This book is presented in lieu of a dissertation because it represents countless hours of research, writing, condensing and clarifying in the aim of providing a practical, yet scholarly, instrument of meeting the commitment of the Geneva Conventions to spread the knowledge of international humanitarian law.

Not only does it present the laws of armed conflicts at large in an effort to encompass the largest measures possible of the applicable laws, but it does attempt to present debates and false debates that are currently drowning the real message of humanitarian law in order to bring the clock back to the spirit of the laws of armed conflicts and not solely its letter.

Doing so, it contributes to legal science by attempting to bring a working and applicable knowledge of the law as it currently stand - not barring future development but indeed encouraging them as long as they do not lower the bar of the protections already part of what I would term the '*acquis*' of the international community.

Therefore, allow me to introduce hereby: I. the aim of my research; II. the methods and sources of the research; III. the results of the research and possibilities of application, as well as IV. my contributions in the field of international humanitarian law.

materiel de cours au *Institut für Volskrecht, Karl Franzens Universität, Graz*, www.kfunigraz.ac.at/vrewww/deutsch/mitarbeiter/assignments.doc. (2006. május 1. napjá szerinti állapot).

6. Gasper, Brandie, "Examining the Use of Evidence Obtained under Torture: The Case of British Detainees May Test the Resolve of the European Convention in the Era of Terrorism", (2005) 21 *American University International Law Review* 277, állapot 92.

7. Supervielle, Manuel E.F., "Islam, The Law of War, and the U.S. Soldier", (2005) 21 *American University International Law Review* 191, állapot 78.

8. Frangi, Anwar, "The Intra-Nationalised Armed Conflict", (2005) 1 (2) *Free Law Journal* 43, 44 állapot 4.

9. Gómez Sanchez, Francisco Fálcon, "Los Detenidos de Guantánamo", (2005) 13 *Revista Iberoamericana de Filosofía, Política y Humanidades*, 1 állapot 10.

LOUIS-PHILIPPE F. ROUILLARD

PRECISE OF THE LAWS OF
ARMED CONFLICTS

Ph.D. Thesis Abstract

SUPERVISOR: PROF. DR. KOVÁCS PÉTER

Péter Pázmány Catholic University
Faculty of Law and Political Sciences
Budapest, 2006